

hvorpaa det skulde komme an, var, at de, der havde ønsket en saadan Godtgjørelse, havde været over 30 Aar og optagne paa Valglisterne. Mig forekommer dette oprigtigt talt ikke i nogen Maade at afficere det Spørgsmaal, hvorvidt man skal opfatte deres Forhold som et Lyndeforhold eller ikke. Men jeg vil give det ærede Medlem et andet Bevis, som jeg ogsaa haaber, at han vil sige er grebet ud af det praktiske Liv, som han udtrykte sig, og det er, at Medarvingerne, som skulde dele Boets Beholdning, og ogsaa de omtalte Beløb, og som altsaa ved deres Pengepung vare interesserede i, at Forholdet ikke blev anerkjendt som et Lyndeforhold, dog anerkjendte det som saadant. Det er imellem Mand og Mand et overmaade godt Bevis i retlige Forhold, hvorvidt man paa sin Pengepungs Beføstning vil anerkjende en Andens Ret, og dette var netop tilfælde i dette Tilfælde. Derfor tror jeg, at man ad denne Vej turde komme til det Resultat, at der ikke forelaa et simpelt Onske fra en vis Arvings Side om at nyde et Beløb af Boet, men en virkelig Retsstilling, som anerkjendtes ogsaa fra deres Side, over hvis Formuesrettigheder det gik ud.

J. A. Hansen: Jeg vil blot sige to Ord. Den ærede Minister talte nu om, hvad der var sket „i dette Tilfælde“, men den ærede Minister sagde først, at i mangfoldige Tilfælde havde Skifteforvalterne haft dette Spørgsmaal for sig. Nu taler Ministeren om et enkelt Tilfælde, men alle de andre mangfoldige Tilfælde talte han ikke om. Jeg tillader mig nu at mene, at dette ikke beviser, hvad det skulde med Hensyn til Valgretten, thi det er aldeles klart, at naar Slægtninge, der ikke staa paa selvstændig fjendtlig Fod til hinanden, erkjende, at den Bedkommende har anvendt sin Tid og offret sin Omsorg for Foreældrene uden at faae Erstatning, maa de ogsaa erkjende, at det er billigt og rimeligt, at der ydes saadan Erstatning af Boet, og det vilde være unaturligt, hvis det ikke skete. Men dette beviser endnu for mig aldeles Intet med Hensyn til, hvad der her foreligger.

Indenrigsministeren (Lobjensen): Jeg tror dog, at det ærede Medlem vil være billig tænkende nok til at indrømme, at naar jeg brugte Udtrykket „dette Tilfælde“ har jeg ment „denne Række af Tilfælde“. Jeg har ingenstunde været opmærksom paa, om de Bedkommende havde Plads paa Valglisten eller ikke, men i alle disse Tilfælde vil det være gaaet ud over Medarvingerne, og altsaa er det dem, der, uagtet det gik ud over dem, have erkjendt denne Ret til at optræde med en Fordring. Det er altsaa et Udtryk, som ingenlunde tæber, at jeg tænker paa visse bestemte Tilfælde, men paa den Række af Tilfælde, hvorom Talen er.

Ordføreren (Lauber): Den ærede Minister har gjort en Betragtning gjældende, som er fremkommen tidligere, nemlig en Indvending imod selve Lovens Affattelse. Jeg kan nu i Meget henholde mig til, hvad det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) har udtalt, og jeg vil navnlig fremhæve, at den ærede Minister ikke har sagt, og jeg tror heller ikke, at det fremgaar af hans Udtryk, at noget af de foreliggende Tilfælde er kommet til retslig Afgjørelse. Hvad der altsaa foreligger fra Ministerens Side, er Beretninger om, at Arvinger have paafaaet sig tilkjendt en Art Erstatning som Billighedskrav, og at andre Arvinger have indrømmet Billigheden af dette Krav, og naar Ingen gjør Indsigelse, har jo Rette Intet at afgjøre. Men hele denne Indvending rammer slet ikke Lovforslaget. Dette vil jeg tillade mig at fremhæve, thi den ærede Minister gik ud fra, at der maatte foreligge udtrykkelig Overenskomst, at Lovforslaget forudsætter en udtrykkelig Overenskomst. Det gjør Lovforslaget jo netop ikke efter den Affattelse, der nu foreligger, og de Tilfælde, her omtales af den ærede Minister, ville aldrig falde ind under Lovforslaget, men under Lyndelovens § 7, som siger: „Størrelsen og Beskaffenheden af den Løn og andet Bederlag, som Lyendet skal have for sin Tjeneste, beror ganske paa Overenskomst. Er derom Intet vedtaget mellem Parterne, da skal Lyendet have et saadant Bederlag, som paa det Sted, hvor Tjenesten udføres, er almindeligt for et Lyende i lignende Stilling. Hvad i saa Henseende er Regel, afgjøres af Politivirigheden.“ Lignende Bestemmelser findes angaaende andre Forhold. Foraa vidt nu et Forhold af den omhandlede Natur vil være at betragte som Lyndeforhold, vil der forudsættes at være stiklignende Overenskomst, og saa vil det henhøre under retslig Afgjørelse, hvorledes Vilkaarene skulle opfyldes; Vilkaarenes Opfyldelse vil kunne fremtvinges ad Retteens Vej. I ethvertfomhelst af disse Tilfælde vil der være at spørge: Kunne de Betingelser, der ere aftalte, — hvis der igrig eksisterer Betingelser, — fremtvinges ad Retteens Vej? I disse Tilfælde, som ere bragte for Skifteretten, vilde Skifteretten have haft at paafjende dem, hvis der var sket Indsigelse. Dersom den paagjældende Skifteretsdommer havde kjendt for Ret, at de Paagjældende havde et juridisk Krav, havde han ogsaa derigjennem erkjendt, at der var et Lyndeforhold; men dette tillader ogsaa Lovforslaget, denne Afgjørelse overlader jo Lovforslaget til Domstolene. Hele denne Indvending gaar egentlig ud fra den Opfattelse, at Lovforslaget kun fastsætter udtrykkelig Overenskomst. Jeg kan derfor ikke se, at den ærede Ministers Indvending i mindste Maade rammer Lovforslagets Text. Den ærede Minister har ikke betegnet som grundlovstridigt at give dette Lovforslag, og jeg antager næsten ogsaa, at her i Salen vil det